

In limine

A partir d'una certa edat, els llibres de poemes solen cuinar-se lentament i els poemes són cada cop més imprevisibles: mai no sabem què en pot originar un i per això la seva escriptura ens agafa sempre amb cara de babaus, una mica com passa amb la felicitat.

El cicle d'activitats de l'Institut Art i Espiritualitat Sean Scully –on l'art contemporani i l'arquitectura romànica produeixen una obra de ressons inextingibles– és una magnífica oportunitat i escenari per repassar la pròpia poesia en tant que diàleg, explícit o implícit, directe o indirecte, volgut o inesperat, amb l'obra d'una sèrie d'escriptors –Stephen Spender, Francesc Català, Jordi Pere Cerdà, Joyce, Gil de Biedma, Doris Lessing, Pla, Milosz, Tranströmer, Hamburger, Vinyoli o Philip Roth; artistes –Bernat Martorell, Mir, Serra Llimona, Simó Busom, Piranesi, Hopper, Darius Vilàs, Rebull, Miquel Vilà, Constable, Bonnard, Sánchez Cotán o Lucian Freud; músics –Montsalvatge, Schubert, Strauss o Bach– o motius arquitectònics –del romànic d'Erill-la-Vall, Sant Joan d'Isil, Sant Jaume de Queralbs o el priorat de Serrabona a Notre-Dame-du-Haut de Le Corbusier o l'arquitectura contemporània de Huang Sheng-Yuan.

Una passejada per tota una sèrie de motius poètics, narratius, artístics, musicals o arquitectònics que fan de la poesia –si més no per al qui l'escriu, però vull creure que també per al qui la llegeix– un apassionant instrument de diàleg, coneixement i revelació: aquell poema, narració, quadre, escultura, peça musical o motiu arquitectònic que tant us han agradat i acompanyat, de sobte sabeu també per què ho han fet.

Àlex Susanna

“Bodegó del card”, 1605

(Sánchez Cotán)

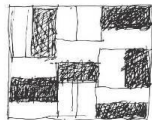
Com aquest card repenjat
a l'ampit d'una finestra
abocada a una fosca insondable
–ara ens sembla la del no-res,
però llavors era només la d'una cambra obscura–,
nosaltres també parem
una estranya llum
que ens eriça de plaer,
de por o de tristesa,
mentre veiem com s'ennegreixen
els naps que tenim a tocar
i creix la nit al nostre voltant,
cada cop més densa i espessa,
fins a pinçar-la amb la punta dels dits
i esvanir-nos per sempre més
la nit, el card i nosaltres.

(de *Filtracions*, 2016)

Àlex Susanna (Barcelona, 1957).
Escriptor i gestor cultural.
Fundador i director de Columna Edicions i de Columna Música fins al 1999. Ha dirigit la Fundació Caixa Catalunya a La Pedrera (2004-2011), l'Institut Ramon Llull (com a director adjunt entre 2011-2013, i com a director entre 2013-2016) i actualment és el director de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural. Entre els seus

llibres de poemes figuren *Memòria del cos* (1980, premi Miquel de Palol 1979), *Els dies antics* (1982), *El darrer sol* (1985), *Palau d'hivern* (1987), *Les anelles dels anys* (1991, premi Carles Riba 1990), *Boscós i ciutats* (1994), *Suite de Gelida* (2001), *Angles morts* (2007), *Promiscuïtat* (2011) i *Filtracions* (2016). Com a prosista ha publicat *Quadern venecià* (1989, premi Josep Pla 1988), *Quadern de Fornells* (1995), *Quadern d'ombres* (1999), i *Quadern dels marges* (2006). Entre les seves traduccions destaquen les de *Monsieur Teste* (1980, premi de la Crítica Serra d'Or, 1981) i *Quatre quartets* de T. S. Eliot (2011). Ha comissariat exposicions de Maillol a la Kunsthall de Rotterdam (2012) i al Museu Marès de Barcelona (2015). El 1984 va fundar el Festival Internacional de Poesia de Barcelona, del qual va ser director fins al 2000. La seva obra ha estat traduïda a diverses llengües.

SANTACECÍLIA
DE MONTSERRAT
INSTITUT ART I
ESPIRITUALITAT
SEAN SCULLY

Institut Art i Espiritualitat Sean Scully

Diàlegs amb poetes, artistes i músics a la meva poesia

Àlex Susanna poeta

Juan Sánchez Cotán (1560-1627)
Natura morta del card (ca. 1603), 62 x 82 cm
Museo de Bellas Artes de Granada

24 de febrer de 2017, 16h
Santa Cecília de Montserrat